

TIBET

Co se vám vybaví pod tímhle exotickým názvem? Nejspíš 'vzdálené vrcholky hor' pokryté třpytivým ledem, lámaistické kláštery, Dalajláma nebo vůně čaje z krabičky Original Darjeeling Tea. Kdo se alespoň trochu zajímá o naši domácí hudební scénu, tak zná ještě jeden Tibet, který je nám ale podstatně blíží. Přesněji řečeno ho najdete v Brně.

Tibet totiž sluje kapela, kterou v roce 1991 dali dohromady Jiří Sekerák (zpěv), Jiří Stefl (baskytara) a Petr Antoš (kytara). Během tvorby prvního programu skupiny došlo k řadě personálních změn, hlavně na postu bubeníka. Za bící nakonec usedl Jan Cee a vydržel až do letošního jara, kdy ho vystřídal mladý, ale velice schopný David Holý (ex-Rappublica).

Ale vraťme se do historie až na úplný začátek. První vystoupení měla kapela ve vybrané společnosti Tiché dohody, Výletu a Bratrstva na vánoce 1991 (Happy Christmas v Semilassu). Už v úno-

ru následujícího roku pak nahrála pod 'ochranným dohledem' Pavla Váného singl, ale až v roce 1993 se věci pohnuly, Tibet doprovázel na turné brněnské Bratrstvo (šňůra k jejich druhému LP), ujal se zorganizování koncertu Stop AIDS na Moravském náměstí (odměnou mu bylo přes dva a půl tisíce diváků) a nakonec vydal vlastním nákladem demo nazvané *R.A.P.*, Demo i předešlé SP podbarvil svými klávesami Ivoš Drnovský (Charlie The Bomber, Maracana). Letos by se měla kapela objevit na zářijovém sampleru *Best Of Bengal* zahrnující výběr kapel, které nahrávaly pro firmu Pantón/Bengal Records (Masomlejn, Dirty Pictures, Spanish Fly, The Way, Sebastian).

A co to vlastně ten Tibet hraje za muziku? No nejspíš asi nějaké meditativní věci, říkáte si. Že by new age? Tak to jste úplně vedle. Ne že by to byl nějaký ultra nářez, ale Tibet navzdory svému jménu hraje 'bigbit na rozhraní' - melodicky a tanečně, ale zároveň energicky a agresivně. „Nemáme rádi ška-

tulky, hudební upjatost, kopírování cizích vzorů“, říká Jiří Stefl. „Právě naopak - líbí se nám míchání stylů a snažíme se jít maximálně svou vlastní cestou“. Myslí, že demo, které kapela nahrála, je hmatatelným (nebo vlastně spíš slyšitelným) důkazem toho, že Jiří nemluví jen tak do větru, že Tibet svou vlastní cestu opravdu našel. To je snad dáno i pestrostí muziky, kterou 'Tibetani' poslouchají: samozřejmě Red Hot Chili Peppers, Faith No More, Pearl Jam, klasický bigboš jako Aerosmith, ale i Cure a U2, které při troše snahy v písničkářích Tibetu taky zaslechnete. Z koncertu kapely si navíc každý posluchač odnáší usvědčující důkaz - přídavek v podobě jütšovského *New Year's Day*.

Jiří Sekerák zpívá na rozdíl od většiny podobně zaměřených domácích kapel česky. A to je dobře, protože texty Tibetu za poslech rozhodně stojí, za úrovní muziky napokudňávají i navíc: „Proč zpívám anglicky, když šance našich skupin prorazit do zahraničí je v pod-

ně prozradil, odkud pochází název kapely. S tím přímo souvisí i logo (symbol koloběhu života), které se objevilo na obalu singlu i dema. Pochází z Tibetské knihy mrtvých, všem se nám líbilo, a tak jsme i s logem převzali název Tibet“.

A tady se nemůžu nezmiňovat o povolání dalšího člena kapely - Jirky Stefla. Ten, ač vystudoval jako elektroinženýr, pracuje v současné době v grafickém studiu. Výtvarně zpracování obalu dema bylo proto logicky svěřeno jemu a alespoň mně se velice líbí. Co takhle udělat i obal debutového alba? „Je otázkou, kdy by vůbec deska vyšla. Sami se ptáme, jestli má v dnešní době smysl snaha prorazit na náš stagnující gramofonový trh. Radši bychom to zkusili nejdřív s klipem ve vlastní režii a až pak by snad přišlo jednání s nějakou gramofirmou“.

S Tibetany si v jejich zkušebně - vojenském bunkru (originál z druhé světové) v blíže neurčené zahradě uprostřed Brna povídal Tomáš Grim

Foto Zdeněk Janáček